

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL.

Prețul abonamentului :

pe un an 8 coroane
 „ 1/2 „ 4 „
 „ 1/4 „ 2 „
 Prețul unui număr 20 fil.

Proprietar și redactor responsabil :

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea : Caransebeș, strada Constantin Borda.

Administrația : Caransebeș, strada Parcului 774.

Numărul telefonului : 44.

Manuscripte nu să inapoiază.

Serbările dela Oravița.

În frumosul târg Oravița au decurs săptămâna trecută serbări pompoase. *Societatea pentru fond de teatru român* și-a ținut de astă dată adunarea sa generală în inima Banatului.

Lucrul acesta e de mare însemnătate. Nu doar pentru aceea, fiindcă în Oravița se află de prezent cel mai vechi edificiu de teatru din țară, care așa zicând l'ar predestina pe acest oraș pentru adunări, unde e vorba de propășirea teatrului, ci fiindcă în o împrejmuire curat românească, între un popor verde ca stejarul, bine înstărit și cu deosebite inclinațiuni artistice — cum e tot Bănățeanul — s'a discutat trei zile asupra înființării teatrului român.

Teatru român ? N'a fost până acum, nu avem încă nici azi, când bina e una din cele mai de lipsă manifestări sufletești ale fiecărui popor.

N'am avut până acum teatru, fiindcă drama s'a dezvoltat numai pe lângă viață de oraș, iar noi târgoveți chiar și în timpul de față avem prea puțini. Totdeauna ne-a lipsit, cum n'avem nici azi negustori și meseriași bogați, cari să simtă trebuința acelei distracții fine sufletești, ce o ai la o reprezentație teatrală.

Nefiind teatru, n'au fost nici scriitori, cari să ne dăruiască cu drame.

Cu timpul însă s'a înjghebat la noi

intelență în număr foarte frumos și'n restimp destul de scurt, ne avem meseriași, negustori, satele românești s'au înstărit, așa că înaintând în cultură și bunăstare s'a ivit și trebuința dornică după teatrul român.

La silințele neobositului Iosif *Vulcan* s'a întemeiat acea societate, care să adune fondul trebuincios pentru ridicarea unui teatru și susținerea, respective crearea unei trupe de teatraliști.

Azi societatea aceasta stă bine, își are bursierii săi învățați prin străinătate, cari vor organiza teatrul român în Ungaria.

Acești bursieri vor fi apostolii teatrului la poporul nostru. Munca lor grea nu va fi zadarnică. Fiindcă la poporul nostru există în mare măsură gustul după reprezentațiile teatrale.

S'a putut observa la reprezentațiile dlui Bârsan și micei, dar neobositei sale trupe, că poporul pretutindenea a alergat să-l vadă. Dar când acest gust va fi educat în mod sistematic ?

Azi nu e sat românesc, unde anual să nu se dea vr'o reprezentație prin trupe de diletanți.

Problema cea mai grea va fi totdeauna alegerea pieselor. Fiindcă teatrul e ceva, unde samă trebuie să se țină de gustul publicului, de cultura și alte aplicări particulare, fiindcă altcum nu ascultă nimeni reprezentația.

După părerea noastră două categorii de drame va trebui să se scrie,

ori localizeze la noi: drame pentru publicul dela țară și drame pentru publicul dela oraș. De mai mare importanță vor fi dramele pentru publicul dela țară — fiindcă nu e permis a eschide pe țaran dela reprezentații — cari drame vor avea și caracter educativ național. Bina ca atare poate sluji în cel mai nimerit chip drept școală a poporului.

* * *

Adunarea dela Oravița din anul acesta a avut o îndoită însemnătate. La ordinea zilei a fost alegerea președintelui societății, care va avea să conducă naia teatrului român spre limanul doririlor noastre. Toată lumea românească cu multă nerăbdare a așteptat pe bărbatul, care să ia moștenirea regretatului *Vulcan*, a cărui pierdere îndeosebi a deplâns-o chestia teatrului român, care avusese în el pe cel mai agil agitator al ideii mărețe.

Datorințele noului președinte vor fi nu mai puțin grele, decât a înaintașului său. I-s'a lăsat o societate înfloritoare, cu bursieri entuziasmați. Dar lui îi recade organizarea teatrului, după care se dorește întreagă lumea românească.

Neamuri mai mici decât noi, ca Sârbii, Sașii își au teatrul lor și trupele lor teatrale.

Noi nu voim să fim mai pe urmă.

Izvorul cel mai ieftin de cumpărare din întreagă Ungaria-de-sud este la **Grünberger S. Géza, Karánsebes** Strada principală, față'n față cu bis. rom. cat. — Telefon Nr. 29.

Cel mai mare asortiment și alegere în toate soiurile de haine bărbătești și femeiești, gata, precum: pardisiuri, ghete, pălării, precum și alte feluri de articole de modă. — Băieții de școală pot fi îmbrăcați extraordinar de ieftin din cap până'n picioare. — Prin o încercare de cumpărare se poate convinge fiecare de ieftinătatea dela susnumita firmă. — Pentru fiecare anotimp sosesc cele mai moderne novități.

Ilustritatea Sa domnul deputat C. Burdia între alegătorii săi.

Adunările generale ale diferitelor casse de păstrare, înființate de neobositul nostru deputat dietal mai ales în timpul din urmă în comunele mai fruntașe din granița noastră și tot prin a lui neadormită purtare de grije susținute și ferite de orice inconvenient sau catastrofă din recenta criză prin întinsele sale legături cu diferite institute financiare puternice din țară și din afară de hotarele țării, sunt cel mai bun prilej atât pentru locuitorii din comunele cu casse de păstrare și din cele învecinate acelor, de a veni în contact cu iubitul lor deputat, de a-i manifesta alipirea și dragostea, ce i-o păstrează și de a-i tâlmăci prin frunțașii lor naturali păsurile și nevoile, ce zilnic îi frământă și le îngreunează traiul vieții, cât și pentru deputatul nostru, de a-și da seamă înaintea alegătorilor săi despre activitatea sa ca deputat dietal, de a le da sfaturi și povețe părintești, a le tinde mângăiere și și alinare în neajunsurile și nevoile, în cari se sbuciumă.

Participarea sa la adunarea generală a cutărei casse de păstrare nu și-o bucină cu săptămâni înainte prin gazetele, ce-i stau la dispoziție, cum vedem, c'o fac aceasta reclamagii naționali; ci unde are a călători, merge în cea mai mare liniște și tăcere. Și dacă cu toate acestea călătoriile lui „în incognito“ se prefac apoi în adevărate „căi triumfale“, cauza e a se căta în nemărginita iubire, ce o nutresc alegătorii graniței noastre față de alesul lor, în urma căreia nici un pas al acestuia nu poate rămânea ascuns dinaintea lor, ci cu ochi treji îi pândesc toată mișcarea, ca să-și poată manifesta simțămintele de dragoste, ce i-le păstrează.

Astfel s'a întâmplat săptămâna trecută, când Ilustritatea Sa a călătorit prin Almăj la inspecționarea casselor de păstrare: „Pârvo-vana“ și „Almăjana“ și a foresteriei din Bozovici, și când locuitorii comunelor, ce cădeau în calea sa, începând din Iablanița, și până la Bozovici, i-au făcut primiri entuziaste. Și astfel s'a întâmplat Dumineca trecută, când dl deputat C. Burdia a călătorit la Cornereva, spre a participa ca președinte și prim acționar la adunarea generală anuală a cassei de păstrare „Munteana“ de acolo.

Ca martor ocular al acestei călătorii a D-Sale mă voiu ocupa mai pe larg de cele văzute și auzite în decursul ei.

Prietenii dlui Burdia din partea locului aflaseră cu o zi două înainte de adunarea generală a „Munteniei“, fixată pe Duminecă, 29 August a. c., că la această adunare va participa și Ilustritatea Sa dl deputat dietal Constantin Burdia, plecând din Băile-Erculane.

Atâta a fost deajuns, ca știrea să se lățească cu iuțea fulgerului prin cele 5 comune, ale căror hotare erau atinse de drumul său, și ca locuitorii lor cu mic cu mare să sară și să-i ațână calea. Prima comună, ce-i pică în cale, e *Mehadia*. Aci ilustrul deputat sosește la oarele 9 jum. a. m., însoțit de senatorul orășenesc *Eduard Bastius* și de prim-forestierul *Petru Borțun*. Zi de Duminecă fiind și serviciul divin sfârșit, pe piața mare din fața bisericii gr.-or. îl întâmpină o mulțime de peste 200 de oameni în frunte cu preotul Constantin Dure, primarul Ion Șoșoi, directorul „Mehadie“ Simion

Ioan, cu vii aclamațiuni de „Să trăiască!“, iar din dealul din față săcălușurile strățăiau văzduhul cu puternicile lor detunături.

Ilustrul deputat și însoțitorii săi dându-se jos din trăsuri, e bineventat prin scurte cuvinte de frunțașul George Popescu, la ce dânsul răspunde mulțumind de frumoasa primire și pentru noua dovadă de tenace alipire, ce și de astădată i-o ofer locuitorii acestei frunțașe comune, cum în mod destul de strălucit i-au oferit-o și cu ocaziunea proaspetelor festivități ale sfințirii bisericii.

După o întreținere de câteva minute, sub a cărei durată aclamațiunile și pocnetele săcălușurilor nu mai încetau, Ilustritatea Sa își continuă drumul, însoțit de aci încă și de preotul C. Dure, de directorul și contabilul „Mehadie“ Simion Ion și Martin Cincheză și de frunțașul George Popescu, acționari ai „Munteniei“.

În tot parcursul dela piață și până la capul satului ilustrul bărbat e salutat și acamat din toate părțile.

Din Mehadia drumul atinge mai întâi hotarele comunei Valeabolvașnița. Cu toate că această comună, ce zace într'o adâncătură de vale, cade la o depărtare de-o jum. oră și mai bine de drumul nostru, totuși după o cotitură a drumului zărim încă de departe mulțime de popor în haine albe, lângă așa numitul „Podul Bolvășniții“ și printre ei o negreață, mișcându-se încoaci și încolo.

Ajunși în apropierea lor, strigăte asurzitoare de „Să trăiască“ și bubuituri de treascuri de pe dealul din fața noastră ne întâmpină. În urma aclamațiunilor stăruitoare ale mulțimii, ilustrul deputat și suita lui se dau jos din trăsuri. Din șirul mulțimii pășește înaintea deputatului preotul comunei *Zaharie Grozavescu* și cu voce tremurândă tâlmăcește bucuria parohienilor săi, ce au simțit-o la vestea trecerii iubitului lor deputat peste hotarul comunei lor, că această veste i-au îndemnat a-i ieși în cale și a-i arăta iubirea, ce i-o păstrează; îi mulțumește în numele parohienilor săi pentru binefacerile și interesul manifestat față de comuna lor, și-l asigură și pentru viitor de dragostea și alipirea lor. Aclamațiuni puternice de „Să trăiască Ilustritatea Sa, dl deputat al nostru!“ acopăr cuvintele din urmă ale preotului.

Potolindu-se zgomotul dl deputat emoționat răspunde cam următoarele:

Onorate Părinte! Iubiților frați!

„Vă mulțumesc din inimă pentru întâmpinarea frumoasă și ovațiunile neașteptate, ce mi-le faceți. Acestea îmi sersesc cea mai bună dovadă, că activitatea mea de 2 ani și jum. ca reprezentantul Dvoastre în dieta țării o știți aprecia după cuviință. Căci grea luptă am avut de purtat, — cum veți fi auzit dela frunțașii vostri, sau poate veți fi citit și prin gazete, — mai ales în timpul din urmă, când într'o chestiune foarte vitală, ce pe noi grănicerii și peste tot pe noi românii din toate părțile țării, ne-a atins foarte de aproape, eu singur într'o mare de alți deputați dintre cari foarte puțini aveau idee de materia, despre care tractă proiectul de lege de pe masa dieței, și deci nu cunoșteau cu deamănuntul greaua lovitură și primejdie, nici de ce cuprindea pentru noi, proiectul de sub întrebare, eu singur, zic, am apărat interesele poporului nostru. E vorbă de legea despre fiertul răchiei. — După o muncă neîntreruptă de 6 săptămâni, alergând ziua și

noaptea, după o luptă necurmată, purtată în anchete, în comisiuni și în parlamentul țării în cele din urmă mi-a succedat capacitatea pe cărmuitorii țării, ca să înlocuiască dispozițiile proiectului noauă păgubitoare cu altele noauă priincioase, astfel că prin legea aceasta, sancționată deja de Majestatea Sa, care va intra în vigoare la 1 Septembrie a. c. noi nu numai nu vom fi scurtați, ci din contră favorizați, căci pe lângă o taxă ceva mai urcată, ce însă va atrage după sine și urcarea prețului rachiei, noi vom putea ferbi ca și până aci: vom plăti pentru 3 umpluturi și vom umplea de 10—12 ori.

Vedeți deci, fraților, și din această scurtă expunere, că deputatul vostru, pe care l'ați învrednicit de încrederea voastră acum 2 ani și jumătate, nu a dormit, ci a muncit, și a fost la locul său, când interesele vitale ale alegătorilor săi l'au chemat să-și facă datoriința.

Și astfel voiu munci și în viitor, câtă vreme bunul Dzeu îmi va dărui viață și sănătate, și câtă vreme mă veți învrednici de încrederea și dragostea voastră, de care și de astă dată mi-ați dat o așa de eclatantă dovadă și sper că mi-o veți da și în viitor.

Cât pentru mine, eu sunt împăcat cu mine: mi-am ajuns scopul și mi-am realizat toate dorințele; după alte măriri nu râvnesc, nici n-am umblat nici odată, unica preocupare îmi va fi, cât stau în fruntea Dvoastre, cât pot ca om cu influință, cât îmi îngăduie puterile sufletești și fizice să lucr neobosit la făurirea, la croirea unui viitor mai bun, unei sorți mai fericite a neamului meu, căci faptele bune și mie îmi cauzează bucurie și mângăiere.

Cu încredere adresați-vă mie, ca unu frate, eșit, ca și voi, din opincă, de câte ori aveți lipsă sau sunteți năpăstuiți de vr'o nedreptate și vă asigur, că nime nu-mi va părăsi ușa neascultat sau nemângăiat.

De altă parte nu pot scăpa ocaziunea, fără a nu vă îndemna cu tot adinsul, să vă iubiți limba și neamul, să rămâneți credincioși bisericii și legii noastre strămoșești, să vă păstrați datorințele și obiceiurile străbune, cari ni-au conservat în trecut și au să ne conserveze și în viitor ca neam și popor cu alese însușiri; fiți fii și cetățeni credincioși țării, și supuși fideli legilor ei, fiți strâns uniți între olaltă și atunci neclătiți ca stânca încunjurată de valurile mării ne va găsi orice furtună, ce ar veni asupra noastră și asupra patriei noastre iubite! Dumnezeu vă dăruiască Voauă și familiilor voastre viață, sănătate și fericire! Să trăiți la mulți ani!“

După acest înflăcărat discurs, des subliniat de entuziastele aclamațiuni ale celor de față, și după o frățească strângere de mână a frunțașilor, cele 3 trăsuri se pun în mișcare însoțite de strigătele de: „Să trăiască!“ ale mulțimii și de bubuitul treascurilor.

După o cale de $\frac{1}{2}$ de oară ajungem în comuna *Plugova*, al cărei capăt de sat îl strătae drumul nostru.

Recepțiune formală aci nu s'a făcut, de cât o grupă de oameni, postați la răspântia drumurilor, cum e obiceiul pe la sate în Dumineci și sărbători, l'au acamat fâlfâind cu pâlăriile.

După oarele 11 ajungem în mica comună *Globurău*, unde dela casa comunală oamenii adunați la ascultarea „poruncilor“, atrași de zgomotul trásurilor noastre ni-se

cobor în cale în frunte cu primarul și între vii aclamațiuni salută cu capetele descoperite pe iubitul lor deputat.

Eșind din această comună săracă, o priveliște posomorită și întristătoare ni-se oferă ochilor. Dealurile, ce o împrejmuesc din spre Nord-Ost și cari ni-se par puse în calea noastră, și de altfel stările, de altădată ne par și mai sărăcioase, prezentându-ne conturele lor adânc brăzdate de povoaale de ploii revărsate luna trecută pe aceste locuri. Văile și ogașele sunt infundate de petrișul și bolovanii desfundați din coastele dealurilor și grămădiți munte de-a curmezișul drumului nostru. Muncă de săptămâni s'a recerut, până ce oamenii și-au făcut pârție prin acest popot de petriș.

Părăsind hotarul comunei și cotind la dreapta, dăm în „cheia Globului“, de unde începând dealurile se primen cu munți înalți, stâncoși și în mare parte sterili, verdeața lor însă, din ce ne afundăm printre ei, se spozește și oferă o priveliște tot mai prietenoasă și mai plăcută ochilor. Tot dela „cheie“ se îngustă și drumul nostru, icuit între munții, ce se înșirue de ambele părți așa de tare, încât 2 trăsuri n'au loc de trecere una pe lângă alta, ci la caz de încrucișare una din bună vreme trebuie să facă loc celeilalte, cotind sub câte o afundătură.

Și pe când caii nostri urcă în pas și din greu drumul îngust și prăpăstios, pe atunci râulețul Belareca de alături noastră aleargă șerpui în curs nebun printre stânci la vale. E aproape ciasul 12. Soarele pripește din zeuit, răspândind o dogoreală insuportabilă, ce-ți aduce corpul și nervii într'o lăncezeală obositoare, din care numai murmurul șgomotos al undelor furioase și spumegoase ale Belarechei biciuită de stâncile din cale-ite face să tresari.

După urcări continue, dela crucea din apropierea comunei *Bogoltin* drumul coboară la vale.

Abia ajunși însă pe clinul drumului, un spectacol măreț ne țintue privirea. Pe platoul de vale ca la 300 și mai bine de bărbați și femei din *Bogoltin*, îmbrăcați în haine de sărbătoare stau postați în șpalir de-alungul drumului, în frunte cu preotul *Grigorie Vasilescu* și cu primarul comunei, așteptând cu capetele descoperite sosirea iubitului lor ablegat.

Ajunși în apropierea lor, aclamațiuni frenetice și pocnete de săcălușuri din dealul de-adreapta noastră întâmpină pe deputat.

Covârșit de o manifestațiune așa de impozantă și spontană a iubirii alegătorilor față de alesul lor, dl deputat se dă jos din trăsura și se apropie de locul, unde eră postat harnicul preot Vasilescu. Acesta din parte-i cu cu voce sigură și sonoră îi urează: „Bun sosit“, apoi în cuvinte înflăcărâte îi aduce omagii de mulțumită pentru multele binefaceri, de cari Ilustritatea Sa a împărtășit comuna sa, îl încredințează de statornicia în credință și alipire a parohienilor săi față de dânsul, și-i pune la inimă și pentru viitor purtarea de grijă de soartea parohienilor săi, dela care aceștia mai ales în aceste timpuri grele își așteaptă scăparea din multele lor necazuri și mizerii.

Adânc emoționat răspunde ilustrul nostru deputat, mulțămind pentru strălucita ovațiune, ce i-s'a făcut. Îi asigură, că precum în trecut, așa și în viitor le va stă mână de ajutor în

toate necazurile și neajunsurile lor. Cu încredere să i-se adreseze lui de câte-ori au vr'o cerere sau li-se face vr'o nedreptate și cât îi va stă în puțință nu va cruță nici timp nici osteneală, ca să le poată ajuta. Expune pe scurt lupta purtată în și afară de dieta țării cu ocaziunea desbaterii proiectului de lege despre căzănit, arată primejdia, căreia s'a expus, pășind fățiș contra ocârmuitorilor țării chiar cu risicul nimicirii carierii sale de deputat, dar că în cele din urmă i-a succes a eluptă concesiuni avantajoase pe sama proprietarilor de căzane prin noua lege votată cu modificările propuse de dânsul. Ca și în viitor să poată luptă cu succes în cauzele de interes vitale ale poporului nostru, îi îndeamnă să rămână constanți în alipirea lor către dânsul, căci numai având poporul la spatele sale va aveă cuvântul său puterea convingătoare și va putea cât mai multe favoruri exoperă pe sama alegătorilor săi.

Cu aceleași sfaturi părintești, ca și cele date locuitorilor din comuna Valeabolvașnița, des întrerupt de viile aclamațiuni ale celor prezenți, își ia rămas bun dela dânsii, strângând prietenește mâna tuturor celor din șirul prim și apoi ne continuăm drumul spre *Cornereva*, unde și ajungem la o oră d. a.

*

Cornereva e cea mai puternică comună din granița fostului regiment confinar romano-banatic, numărând peste 5000 de suflete.

Comuna *Cornereva strict luată*, zace pe un platou înalt, încunjurată din toate părțile de munți înalți: dinspre ost de munții Carpaților, hotarnici cu regatul României, de pe ale căror piscuri, ce se perd în zare, neaua nu dispăre nici în dricul verii; dinspre nord și vest de ramificațiunile Carpaților; numai dinspre sud are un orizont mai larg, care încă se include de ramificațiunile Carpaților, străbătute de drumul nostru.

Platoul resuflă în 3 văi, unde în sălașe mai mândre decât casele din sat, împrejmuite de plaiuri și colini încântătoare, realitățile lor, e adăpostit, iarna și vara, grosul locuitorilor. Aceste văi sunt de o frumusețe, de un selbăticism și romanticism răpitor, cari în timp de vară atrag pe mulți admiratori ai naturii în vilegiatură.

Ocupațiunea de căpetenie a *Cornerevinților* e prăsila de vite, special de oi, și pomicultura. *Brânza de Cornereva*, căreia îi ține recordul ceade *Bogoltin*, e departe vestită. E păcat numai, că frunțașii acestor două comune, nu au, sau nu-și iau timpul și osteneala de a îngheba o tovarășie de brânzărit. Cu o manipulare îngrijită ar putea face din productul lor un articol de export, care ar disputa întâietatea brânzei de „Liptó“ („Liptaur“).

În cele materiale strădalnicii *Cornerevinți* stau relativ mai bine în tot aretul acesta.

O cassă de păstrare, în această puternică comună era de neapărată trebuință, fiindu-i toate condițiunile prosperării asigurate. Ea s'a și înființat înainte de asta cu 3 ani prin stăruințele preotului *Ioan Grozavescu* și în puternicul sprijin moral și material al deputului nostru, pe atunci numai președinte al comunității de ayere.

Dar să reluăm firul întrerupt al istorisirii noastre.

Intrând în *Cornereva*, ne iese în cale abilul preot și director al „Muntenei“, *Ioan*

Grozăvescu, de care însoțit ajungem la casa comunală. Pe spațiosul piaț de dinaintea acestuia ne așteptă gavăt de om, puțin zis 500 de inși, în frunte cu protopretorul cercului, venit anume din Teregova întru întâmpinarea iubitului oaspe, cu magistrul silvanal din Teregova, *Augustin Câmpianu* și cu antistia comunală din loc.

Deputatul urcă treptele casei comunale, iar de jos, din mijlocul mulțimii, preotul *Grozăvescu* îl salută cam cu următoarele cuvinte:

Ilustre dle deputat!

„În numele poporului meu din această comună îți zic un: „Bine ai venit în mijlocul nostru!“.

În numele aceluiași popor îți mulțumesc, că Te-ai ostenit a veni la noi, spre a întări și închege și mai mult raportul de prietenie și de dragoste, ce ne leagă de Ilustritatea Voastră. Granița noastră a avut și înainte de aceasta, în intervalul celor 30 de ani dela desființarea ei, reprezentanții săi în sfatul țării, mai toți chiar bărbați din sângele nostru, nici unul din ei însă pe la noi nu s'a rătăcit, de noi grijă n'a avut, ci toată grija li-a fost, cel puțin părții celei mari din ei, în a-și ridică la timp diurnele.

Ba ce e mai mult, când vre-unul dintre noi i-am cercetat cu vre-o rugare sau jalbă, ni-au închis ușa dinaintea nasului, sub cuvânt că „opinca pute“.

Dta ești unicul, par'că anume trimis nouă de Provedință, care ai aflat calea cea adevărată către inima poporului, care ne cercetezi din când în când, barem odată în an, ne ascuți pășurile, ne ușurezi sarcinile și ne alinezi durerile și năcazurile.

Ni-i bine cunoscută lupta bărbătească, purtată mai ales în timpul din urmă în dieta țării în jurul proiectului de lege despre căzănărit, și dacă în acest moment, pentru noi foarte solemn, mai am o dorință, e aceea, ca să fi așa de bun și să talmăcești poporului adunat aci dispozițiunile acestei legi, ce-l privesc tare de aproape, având ei mai toți moșii și căzane, fiind multe și mari nederirile lor în privința acestei legi.

În speranța, că veți satisface acestei voinți a mele, care e și a poporului întreg, Vă doresc din inimă: Să trăiți la mulți ani, ca și de aci înainte să puteți luptă cu energie întru apărarea intereselor poporului nostru!“

După această vorbire, rostită cu vervă oratorică și acoperită de extatice și nesfârșite aclamațiuni și aplauze la adresa deputatului, acesta răspunde cam următoarele:

Onorate Părinte! Iubiților frați!

„Nu vă pot din destul mulțumi pentru frumoasa primire și măreața manifestare a dragostei și alipirii, ce și acum văd, că mi-o păstrați, întocmai ca în timpul de plăcută aducere aminte, când pentru primadata pășind ca candidat la mandatul de deputat al acestui cerc, ați stat zi și noapte una ca zidul, pânăce v'o ajuns rândul, să vă dați votul pentru mine.

N'am uitat, precum nu voiu uită toată viața mea, că voi mi-ați dat prin numeroasele voastre voturi cel mai puternic sprijin, ba că voi ați decis atunci chiar sorții izbânzii mele. Iată dar, de ce cu bucurie și cu drag viu la voi.

Scopul venirii mele la voi e însă și

acela, ca să vă dau seamă despre activitatea mea de 2 ani și jum. de când vă reprezint în parlamentul țării ca deputatul D-voastre; și mă bucur, că chiar păstorul vostru suflesc, preotul vostru îmi cere să vă desfășur luptă purtată la dezbateră preotului despre fiertul răchiei.

Când s'a adus acest proiect de lege pe masa dietei, vedeam primejdia ca o stâncă, ca un munte pus în calea mea; vedeam, că dacă acest proiect va deveni lege sancționată, va zgudui, va periclită, ba va amenința cu nimicire existența unei bune părți a poporului nostru român, care mai pretutindenea trăiește din cultivarea poamelor și din fertul răchiei. Dar n'am trăcut, nici n'am pregetat a asaltă acest munte, cu toate că eram conștiu, că prin aceasta îmi pot nimici tot viitorul. Zi și noapte am alergat timp de 6 săptămâni, întâiu la ministrii țării, apoi la ceialți bărbați hotărâtori de soarta popoarelor din țara noastră. Întâi am combătut proiectul în anchete, apoi în comisiunea financiară, iar când a ajuns în dieta țării, de 3 ori am luat cuvântul la proiect. Dvoastre știți, că în parlamentul țării poporul român mai are și alți reprezentanți, pe *deputații naționaliști*. Dintre aceștia însă nici unul, și aceasta acum o spun întâia dată, dar franc și fără jenă, nici gura nu și-a căscat-o măcar, când a fost vorba de această lege adânc tăietoare în interesele noastre. Ba când i-am provocat de-a dreptul, să-si ridice careva cuvântul, toți strâneau din umeri, zicând că nu se pricep în materia dela ordinea zilei. În cele din urmă proiectul s'a votat cu modificările propuse de mine, așa că legea de parte de a fi pentru noi, cari nu producem mai mult de 100 acoave de răchie, păgubiitoare, din contră e cu mult mai avantajoasă.

În decursul vorbirii sale explică amănunțit dispozițiile legii privitoare la taxele buletelor și la fertul răchiei, apoi continuă:

„Dacă careva dintre Dvoastre ar întinpină în viitor greutăți sau șicane din partea organelor, concrezute cu executarea și controlarea legii, fie din neștiință și necunoștință de cauză, fie și din reavoința acestor organe, acela adreseze mie și eu voiu fi gata a-i sări într'ajutor“.

Mai departe îndeamnă la statornicie și alipire față de dânsul, căci „numai cu șiruri închegate se pot câștiga lupte, se pot elupta drepturi; prin lupte și-au apărat strămoșii noștri moșia și și-au asigurat dreptul lor de stăpâni peste locurile aceste, și noi, urmașii lor, tot prin lupte trebuie să ne afirmăm de stăpânitorii averii moștenite.“

În fine îi povătuiește să-si iubească biserică, neamul și legea și cu dorința, ca la anul să se revadă toți cu bine își încheie înflăcărata-i vorbire.

Furtuni de aplauze și aclamațiuni nesfârșite răsplătesc cuvintele și sfaturile înțelepte ale bunului nostru deputat.

La orele 2 și jum. p. m. oaspeții și câțiva fruntași din loc iau masa în ospitaliera locuință a preotului Grozavescu. Stăpâna casei, o menajeră iscusită, a servit cele mai gustoase mâncări. N'a lipsit nici dilicioasa brânză de Cornereva.

Până la orele 4, timpul fixat pentru deschiderea adunării „Muntenii“, dl Burdia a primit diferite partii și deputațiuni cu rugări și jalbe, iar precis la 4 ore ca președinte deschide adunarea generală în localul

școlii comunale. De față e reprezentantul notarului public reg. din Caransebeș, adiunctul dr. Galcanovici, 20 de acționari, reprezentând peste 200 de acții.

Adunarea decurge în ordine perfectă; din raportul direcțiunii remarcăm două momente și anume: scăparea teafără a institutului din criza financiară de astă toamnă, grație sprijinului și legăturilor puternice ale președintelui și patronului institutului.

În pripă să și signezează ca la 170 de acții din noaua emisiune.

Dupăce se mai ține o scurtă ședință a direcțiunii, dl deputat luându-și rămas bun dela dna și dl casei și dela ceialți fruntași de față, la orele 5 și jum. p. m. se întoarce împreună cu însoțitorii săi, îndărăpt la Băile-Herculane, unde ajunge la 9 ore seara, iar de aci mâne-zi, cu trenul de dimineață, spre casă la Caransebeș.

Astfel dl Burdia într'o cale a isprăvit 2 lucruri: a condus adunarea generală a „Muntenii“ și și-a ținut și darea de seamă înaintea alegătorilor săi din comunele amintite. Dânsul a rămas încântat de ovațiunile, ce i-s'au făcut din partea alegătorilor săi, iar aceștia mângăiați, că au văzut, au ascultat și au strâns mâna iubitelui lor deputat și cu dorul de-al revedea cât mai curând.

Codru.

Ce ar fi datorința principală a preotului și învățătorului?

De multe-ori și așa zicând zilnic auzim, că în cutare sau cutare comună poporul a sărăcit, a scăpătat și moralmente a decăzut cu totul. O afirmațiune, care — durere — nu se poate negă.

Aș putea aduce de exemplu multe comune, a căror locuitori nu de mult au stat bine, deși nu în înțelesul strict al cuvântului bine, dar totuși neavând datorii nici în, nici afară de comună, a fost liniștit și a dus o viață mai îndestulată atât pentru dânsul, cât și familia sa. Azi însă, poate în urma anilor vitregi, dar mai mult cred în urma lipsei de conducători sufletești și naturali a dat nu numai moralicește, ci și materialmente cu totul îndărăt, așa că nedispunând de mijloace cu sine însuș a devenit în conflict, pierzându-și voia de a lucra pentru sine și familie, și pentru a-și uita năcazurile, mai bucuroși șede în crâșmă sau afară la drum tândălin și pierzând timpul, care la altă națiune e ban.

E trist, dar durere fapt, care nu se poate negă, că economii noștri azi în urma stării lor slabe materiale au ajuns în ultimul stadiu de desperațiune, și știm cu toții, că omul în desperația sa uită de sine și în urma acesteia comite fără precugetare fapte, cari apoi fiind contrare legilor, îl aduce în conflict cu acestea și în cele mai multe cazuri devenind judecat, trebuie să lase pe ai săi fără ajutor, fără sprijin în cea mai mare mizerie acasă, mergând spre a-și împlini pedeapsa primită pentru un fapt sau delict, comis în urma desperațiunii.

E evident și lucru prea firesc, că economii noștri de multe rele și năcazuri ar putea fi scăpați, dacă fiecare preot și învățător ar fi conștiu de chemarea sa și dacă aceștia nu ar lăsa nici o ocaziune binevenită spre a lumina poporeniile săi și prin sfaturi și exemple bune și corăspunzătoare împreju-

rărilor i-ar abate și desvătă dela tot ce e în detrimentul lor.

Sunt convins, că mulți dintre preoți și învățători vor fi și încercat îmbunătățirea stărilor anormale, încuibate între poporeniile lor; sunt convins, că mulți o să zică toată truda e înzadar, iar alții și cred — partea cea mai mare — nici că au încercat desrădăcinarea relelor, ba poate contrar, prin purtarea lor au și mai dat anză nefericiților la ușor crezătorilor la facerea de fapte necuviincioase.

Celor dintâi ar fi răspunsul, că azi fără trudă nimic nu se poate face, deci paciență și răbdare celor în al doilea rând amintiți, că probesc și deși nu le va succede imediat, cu timpul totuși își vor ajunge scopul și mult se vor bucura de fructele sămânței aruncate, iar celor din al treilea rând numiți numai un sfat li-se poate da, și acela, că: cugetând la învățăturile primite obținându-și starea, să lase la o parte toată nepăsarea, să-si facă și îplinească datorința cu scumpătate, pentru că numai așa se poate ferici pe sine și turma lui incredințată.

Premiând acestea, să trecem la modalitatea cum s'ar putea desrădăcina relele dintre poporul nostru și cum s'ar putea aduce acest popor altfel dela natură înzestrat cu prea multe însușiri bune și ușor de condus, la o stare mai bună materială.

Părerea scriitorului acestor șire ar fi, ca în prima linie preotul și învățătorul din orice comună să trăiască în conțelegerea cea mai bună, și lăsând politica la o parte, mână în mână să lucreze în prima linie pentru desrădăcinarea însușirilor rele încuibate între locuitorii respectivei comune, ca prin sfaturi bune, prin aceea că singuri trăesc în bunăînțelegere — servind de exemplu — ușor le va succede.

După aceasta prin formare de biblioteci comunale — la ce azi ușor se poate ajunge — să stăruiască în popor, ca în Dumineci și sărbători în loc să meargă la birt, unde nu numai că-si cheltuesc banii cu amar câștigați, ci dupăce de pucioasa și otrăvitoarea răchie s'a iluminat, începe ceartă, apoi bătăi etc., să cerceteze acestea, și aci preotul și învățătorul, schimbându-se odată unul, odată altul cetindu-le din foi economice, să le explice eventual și în praxă să le arete, cum și pe ce cale poate economul nostru a-și lucra mai ușor și mai rațional puținul pământ, ce-l are și totuși să-i aducă mai mult venit.

Să stăruiască pe lângă popor, ca lăsându-se de vechile datine, copiii să-si deede a învăța oareș-care industrie, fetele în loc să le țină și în timp de iarnă acasă numai pe mâncare — căci lucru abia că au — să le deede în serviciu, prin ce nu numai că cruță acasă, ci mai și câștigă, așa că vara când se începe lucrul câmpului fiecare ar merge la părinți și cu oareș-care sumuliță de bani într'u ajutor. Așa fac nemții și șvabii, cari dupăcum știm, materialmente mult mai bine stau decât ai noștri.

Dar lăsând la o parte toate acestea, fata învață a fierbe, se dedă cu curățenia — ceea ce la ai noștri vai că rară e — apoi mai are și acel bine, că-si însușește maniere mai fine și cultură socială, de care românii noștri dela sate puțin dispun.

De sine se înțelege, că la așezarea în serviciu a fetelor, părinții să fie cu mare atențiune la familia, la care o așază de atare.

Preotul și învățătorul urmând astfel, sigur că-și vor afla mângăierea, văzând, că turma lor încredințată propășește întru toate, apoi și poporeni asigurându-se, că preotul și învățătorul le voește numai binele, cu bucurie va urmă sfaturilor lor bune și înțelepte.

Unul dela sat.

GLOSE.

Vara e pe sfârșite în natură, în artă, în poezie. . .

Căldurile topitoare au trecut
. . . Firește *el* se plimbă.

* * *

Vară e încă. Și totuși se tremură. . .
la consistoriu. . . Cine va fi episcop?

* * *

Semioficios suntem informați, că *ea* nu se preocupă de candidarea la episcopie, fiindcă nu are frate, pentru care să agite. Iar să facă dispoziție pentru altul, n'are nici un interes. Iar *ea* e atât de cuminte, că fără interes nu face nimic.

* * *

Să zice, că se va face o alee nouă în orașul nostru și adecă lângă podul spre Teiuș, o alee de sălcii.

* * *

Ni-se comunică semioficios, că *dumneaei* ar voi să facă un cor nou. De aceea s'a pus în înțelegere cu profesorul Barbu și a cerut pe *Dolnea* ca conducător, fiindcă eo tempore amintitului i-a impus siguranța, cu care i-a condus *Dolnea* corul iluminat la gară într'o după amiază.

NOUȚĂȚI.

Conzistor plenar va fi Luni sub președința In. P. Cuv. Sale dlui arhimandriț Filaret Musta. Între punctele de pertractat e și mult pomenita ordinațiune ministerială.

Suntem curioși, ce se va preferi: liniștea unei dieceze și prosperarea ei, ori ambiția deșartă a celor preacunoscuți.

Toată dieceza vrea să știe, cum se va putea afirma interimalul conducător al diecezei, pentru care rezolvarea chestiunii poate să însemne tăierea nodului gordian.

Să așteptăm!

Adunare generală extraordinară. Sâmbătă, în 29 August n. s'a ținut adunarea generală extraordinară la oraș sub președința lui Eduard *Bastius*, primar-substitut.

Părinții orașului cu mult sârg s'au grăbit a pertracta agendele curente.

Nainte de 'ordinea zilei II. Sa dl Const. *Burdia* propune, ca pentru înființarea unui curs comercial pe lângă școala de fete, care curs e foarte de lipsă, să fie rugat dl Mártonfy, consilier ministerial a veni în orașul nostru pentru pertractarea cauzei, ca apoi pe speșele ministerului să se înființeze cursul acesta. Propunerea s'a primit cu unanimitate.

Dintre punctele ordinei de zi sulevăm următoarele: cu unanimitate s'a decis, ca să se dea înființându-i internat gimnazial locul cerut.

S'a hotărât, ca *gimnaziul să fie afară lângă internat* și adecă cu 32 de voturi contra 2.

Prin aceasta reprezentanța a devedit, că e la culmea chemării sale știind să aprecieze momentele pedagogice ale chestiunii. Despre aceasta vom scrie de altcum în numărul viitor mai mult.

S'a primit contractul pentru facearea fântânei artezice în izlogul comunal și adecă cu votizare nominală s'a decis, ca lucrările să se înceapă în timpul cel mai scurt.

Pe baza unei rugări s'a decis, ca strada Comunității de avere să se numească *Ilie Curescu*.

Profesor de gimnastică la gimnaziul din loc a fost numit Gavriil *Holits*.

Numiri școlare. Eugen *Schafartsik* a fost numit profesor la gimnaziul superior de stat din loc. — Zaharie *Blidariu* a fost numit învățător comunal în *Topleț*, iar Luiza *Bittlen* învățătoare în Bogșa-germână.

Înscrierile la gimnaziu pentru clasa I și II se continuă în 1, 2 și 3 Septemvrie a. c. în orele oficioase.

Alegeri de profesor în Arad. La preparandia rom. din Arad a fost aleși dnii: Avram Sădean, Constantin Sulica, Vasile Micula și Nic. Mihulin.

Știri școlare. Aicei părinți și tutori a căror copii în ăst an au absolvat cu succes clasa a patra normală, din partea corporațiunii de industriași să avizează că pot a-și înscrie pruncii lor în prima clasă civilă din Caransebaș.

Rectificare. Caraghioslăcurile picante ca fantazie de vară le-a scris nu „*Lugoser Zeitung*“, cum din greșală am scris în numărul trecut, ci „*Südungarischer Bote*“.

Inscripțiile școlare. Comisiunile administrative comitatense au îndrumat susținătorii de școale confesionale, ca până la 1 Septemvrie a. c. să afișeze pe edificii

inscripțiile școlare, provăzute în §-ul 17 art. de lege XXVII din 1907. Dispoziția §-lui 17 e numai facultativă, adecă pe acele edificii școlare, pe cari să află inscripție în limba de propunere a respectivei școale, trebuie să se pună, și încă la locul prim, inscripție și în limba statului. De aci urmează logic, că pe edificiile școlare, cari n'au inscripție în limba română, nu trebuie pusă nici în limba statului. Cu toate aceste, comisiunile administrative au ordonat sub pedeapsa afișarea inscripțiilor. Pentru interpretarea corectă a dispozițiilor din lege și pentru stabilirea în mod officios a textului inscripțiilor, forul competent a făcut remonstrație la dl ministru de culte și instrucțiune publică. Despre aceasta au fost încunoștiințate toate oficiile protopresbiterale. Susținătorii de școale deci, până ce nu vor primi alte îndrumări din partea autorității bisericești, în chestiunea inscripțiilor să rămână pe lângă starea de până-acum.

O decorație nouă. Majestatea Sa Împăratul și Regele nostru a înființat o nouă decorație, din prilejul jubileului de 60 de ani de domnie. Se numește Crucea militară jubilară. Se va împărți la 2 Decemvrie 1908, ziua suirei pe tron, tuturor oficerilor activi și pensionați, precum și funcționarilor civili. Majestatea Sa a dăruit apoi prin ordin separat pe înalt crucea militară jubilară tuturor luptătorilor, cari au luat parte la expediția italiană din 1848, sub comanda lui Radetzky, fără considerare la rang.

Alegere de patriarh. Dupăcum de mai nainte se svoniă, alesul *Zmeianovici* nu a fost întărit de Majestatea Sa ca patriarh. În Septemvrie va fi alegere nouă.

Omorît de glonțul de tun. Manevra artileriei austro-ungare s'a ținut în acest an pe lângă Lipova.

Un glonț de tun rămăsese pe câmp. Peste acesta dădu păzitorul *Bireescu*, care luă glonțul în mână. Dar în momentul acela glonțul explodează și sfâșie în bucăți pe nefericitul om.

Cinci regimente nouă de artilerie s'au înființat în armata română, care cu acestea are 18 regimente de artilerie.

Ciuma a început să bântuiască în mod îngrozitor în Rusia.

Cu bani falși. La târgul din Timișoara doi feciori din Ramna și adecă Ion Vezoc și Const. Flora au voit să plătească cu bani falși de cinci coroane. Negustorul însă a recunoscut banii falși și cei doi feciori au fost arestați.

Expoziție de galițe. Reuniunea economică din comitatul nostru aranjază în 11 și 12 Octomvrie în grădina otelului Concordia expoziție de galițe.

Deschiderea unei noi căi ferate. Frații Winkler, firmă din Seghedin au făcut un drum de fier dela Cireșa până la Poiana-Mărului. Circulația s'a început pe această cale în 12 l. c.

Curs de lăptărit se va deschide cu ziub de 1 Octomvrie în Ciacova (com. Timiș). Aici se va învăța prelucrarea laptelui.

Rugările de primire sunt a se adresa ministrului de agricultură până 'n 1 Sept.,

ori 1 Martie direcțiunii școalelor agronomice din Ciacova. Elevii vor fi ținuți gratuit.

Dobă nu va mai fi la miliție. O ordinațiune mai nouă scoate dobele dela oștire. Dar la fiecare companie vor fi câte patru horniști.

Nou tunel în lungime de 45 klm. care va, costa zeci de milioane de franci se va săpa pe sub muntele cel mai înalt din Europa, Mont Blanc, din Elveția în Franția. Partea de cheltueli a Elveției este 35 milioane. Englezul Mr. Ward Radeliffe și un inginer elvețian, au la mână permisiunea pentru aceasta.

Jerta prostiei. În comuna Romosz (com. Hunyad) a iesit executorul însoțit de doi jandari cu scop de a face secestrare în contra economului Müller. Acesta înse s'a împotrivit executorului, oprindu-l să între în casa sa. Atunci un jandar îl împuse pe Müller cu baioneta în pânțe Bietul om este pe moarte.

Case pentru muncitori va zidi ministrul de comerț în Bocșa la străduințele deputatului Iulian Weisz.

Târgul din Bocșa va fi în 17, 18 și 19 Septemvrie n.

Mulțămîta publică. În comuna Bozovici în 9 August a. c. s'a aranjat o petrecere de vară împreună cu concert în favorul Reuniunii Pompierilor, ce o să se înființeze, cu care ocaziune au încurs cu totul 831 cor. 50 fill. Subtrăgându-se spesele, mai rămâne venit curat 624 cor. 02 fill. — Pentru acest scop au binevoit a suprasolvi următorii dni: Ignatie Spärger 15 cor., Rogge Herman 10 cor., Iuliu Novac, Ignatie Simsikievitz câte 8 cor., Emeric Jákó, Teofil Osieczky, Iosif Ringeisen, Daniel Pistrilă și Anton Seeman câte 6 cor., dr. Stojakovits Géza, dr. Klatnek Matea, dr. Husovszky Basil, Ioan Moldovan, Petru Liuba, Albert Magyari, Carol Illés, Teodor Lukics, Ioan Kirchgässner, Iosif Majerhoffer, Francisc Stingelmajer, Ioan Iovanovics, Ioan Wiedl, Nicolae Popiști, Teodor Kristoi și Samuil Schidlof câte 5 cor., Armin Várnai și Nicolae Theodorovits câte 4 cor., Carol Szántó, Traian Țunea, Iakob Emanuel, Carol Moser, Richard Kvtzák, Matea Wetzler, Iuliu Fényes, Iuliu Rónai, Romon Ketrineszku, Nicolae Olariu, Danila Iova, Nicolae Faul, Mihail Andrei, Romon Mihailescu, George Pișlea, Gustav Schuster, Béla Bagoly, Francisc Spravil, Schlesinger din Orșova, Rudolf Dannenbaum, dr. Iberer Ioan și Francisc Krauter câte 3 cor., Albert Goldner, Richard Niekman, Iancu Pirtea, Terezia Spravil, Carol Knizsek, Anton Dréher, Vuk Bihoi, Tudor Ciocu, Nicolae Iova, Iosif Herzal, Matei Baba, Francisc Gerhard, Ion Smeu, Kraia Piiescu, Ioan Beloescu, Lipot Pizsk, Ladislau Matesan, N. Flon, Teodor Kirilean, Ioan Witák, Albert Szunid, Francisc Kudlimai, Ilie Ruva, Pavel Mergea, Francisc Spravil, Iosif Stiaszny, Sigismund Koppándi, Aurel Simtion, Francisc Greger, N. Gerzsóba, George Kalnicean, dr. Porkoláb Iosif, Iuliu Klimkó, George Hancicska, Gabriel Stanoilovits și N. Kerschner câte 2 cor., Meila Németh, Isaia Iovescu, Vichente Vasile, Svetozar Mateics, Fidiric Horvath, Meila Smeu, Nicolae Bololoi, Pavel Piiescu, Danila Kerpan, Petru Disela, Iancu

Borlovanu, Ion Ketrinescu, Ioachim Dragota, Iosif Novacovits, Dumitru Miloi, Paun Smeu, Alexandru Belkota, Petru Paukern, N. Piiescu, Iosif Jeva și George Mihailovits câte 1 cor., Miksa Welber 60 fil. Afară de aceștia dl Albert Magyari a dat grațuit baloanele ridicate în aer și lampioanele necesare. — Primească și pe această cale mulțămîta noastră! — Pentru comitetul aranjator: *Carol Szántó.*

O indignare. Chestia e veche. O publică, fiindcă totdeauna am fost pentru purtarea corectă a preoțimii:

Cu ocaziunea peregrinajului din 21 Iunie a. c. n. făcut din partea a mii de credincioși în frunte cu preoții lor la locul sft „Peatra scrisă” mi-s'a dat ocaziune ca să fiu și eu acolo atunci pentru primadată. Câtă bucurie am simțit în sufletul meu când am ajuns la acel loc sft nu pot s-o descriu. Nu știam ce să admir mai mult, frumseța locului, icoana sftă care se zice, că e foarte veche și tot e noua; evlavia creștinilor cari din o depărtare foarte mare au alergat la acel loc sfânt să se roage, ori preoțimea multă care căută să-și facă datorința față de Atotputernicul Dumnezeu și față de mulțimea de creștini.

Un lucru m'a indignat însă nu numai pe mine și alți creștini, dar chiar și pe jandarmi, despre care se zice că sunt brutali și mai știu eu ce. — Până când ceialalți preoți cu protopopul tractual în frunte înălțau rugăciuni către Atotputernicul Dzeu pentru ploaie, făceau rugăciuni pentru bolnavi etc. Dl preot Bogoevici din Teregova, care a obosit, cărându-se în trăsura din capetul Teregova până lângă comuna Armeniș — s'a dat jos din trăsura s'a pus în fruntea pelerinajilor sub baldachin și cu gândul că are să facă furoare a mers mândru — ca un Coriolan — până la locul sfânt „Peatra scrisă”.

Indată ce a ajuns acolo obosit fiind de calea făcută pe picioare de 2 chusetii și-a desbrăcat ornatele și căutându-și un coleg ca și dânsul aflat în persoana părintelui Elisei Dragalina din Borlova — a plecat la Timiș să se răcorească. Aflând loc mai corăspunzător la moara lui Matei Feneș nr. 24 din Armeniș, uitându-și de chemarea lor preoțească s'au aruncat în fundul Timișului la recoare spre indignarea tuturor, care i-au văzut. Chiar și copiii cari pășteau vitele în apropierea scaldătoarei dlor părinți s'au scandalizat, că în ce mod își împlinesc acești 2 preoți datorințele lor. *Peregrinul nou.*

VARIETAȚI.

Broasca și tigrul. O poveste spune, că odată un rac s'a rămășit cu o vulpe, că el o să ajungă mai repede ca ea din locul unde se aflau când se întâlniseră, până la o clai de fân, ce se zăria departe de tot pe câmp. Vulpea primi rămășagul. Racul dete vulpei, în mărînimia lui, trei pași înainte și cum stetea îndărătul vulpei, se acăță de coada acesteia, apoi dete semnalul de plecare. Vulpea o luă fuga și ajunse repede la țintă. Acolo se întoarse și se uită de-alungul drumului să vadă unde a rămas racul, despre care eră convinsă, că rămășese departe de tot înapoi. Dar în momentul ăla racul se desceștă binișor de coada vulpei și dându-se

jos, strigă: „Bine, snro vulpe, abia acum sosiși?” Vulpea se întoarse și rămase încremenită de mirare.

Văzu că racul o întrecuse cu trei pași și sosise mai de vreme de cât ea la țintă. Biata vulpe pleacă rușinată, convinsă că racul e cu mult mai sprinten de picioare de cât ea.

Iată o altă poveste la fel din India. Isforia asta se petrece între o broască și un tigrul.

Un tigrul întâlnește într'o zi o broască și voi s'o mănânce, fiindcă în viața lui nu mănecase broaște și credea că trebuie să fie foarte gustoasă. Broasca ghici gândul tigrului și zise:

— Nu știi că eu pot să sar mai tare de cât tine... Vrei să ne rămășim?

Tigrul întreabă:

— Dum dracu poți să sari tu mai tare ca mine?

— Ce-ți pasă — răspunse broasca. Ia să'ncercăm.

Ajunseră la un pârâu lat. Tigrul zise către broască.

— Ia sări, să vad de spui adevărul, ori minți.

— Sări tu întâiu — răspunse broasca.

Tigrul se învoi, dar în clipa când dete să sară broasca se acăță de coada lui așa de tare că nu căzu în timpul săriturii.

Când ajunseră pe celalalt țărm, broasca se desfăcu încet de coada tigrului și căzu în iarbă. Când o văzu, tigrul se minună nespuse de mult și o întrebă: — Ce dracu mănânci tu de ai o forță așa de mare? — „Tigrii!” — strigă broască, deschizându-și larg gura. Tigrul, speriat grozav, își vârî coada între picioare și o luă repede la fugă.

ECONOMIE

Starea sămănturilor din August.

Recolta e mijlocie; bucatele sunt foarte bune. Ploauă a fost în belșug, care a îndreptat mult porumbul, sămănturile și mai ales păsunea.

Singur pentru cartofi ploauă a venit prea târziu.

Grâu s'a făcut 38·07 milioane măji metrice, față de 33·80 milioane măji metrice din anul trecut. Săcară 11·66 milioane măji metrice, față de 10·69 mil. mm. din anul trecut. Ovăs 9·93 mil. mm. față de 13·63 mil. mm. din anul trecut.

Cvantitatea grâului deci e mult mai mare decât cea din anul trecut și să pare și celelalte soiuri de grâne vor întrece rodul anului trecut. Pe alocurea, în părțile transilvaniei mai ales, a făcut grindina în săptămânile din urmă pagube mari.

Viile sunt pretutindeni foarte frumoase.

SE CAUTĂ la Tipografia Jacobovits din loc un elev spre a învăța arta tipografică. Reflectanților li-se cere să aibă pe lângă vârsta de cel puțin 14 ani împliniți, acte doveditoare că au absolvat 2 clase civile.

De pe Valea Cărașului.

Onorată Redacțiune!

Pe brațul drept al Văei Cărașului, pe o colină, într'o poziție pictorească se află frunza comună Greovați. Un soi de oameni o locuiesc. Înalți, rumeni, bine făcuți, cu priviri senine, inteligente, cu simțiri nobile și cu atragere de inimă față de toate lucrurile bune și frumoase.

Femeile din comună sunt sârguincioase ca furnicile, se port curate ca ghiocelul și sunt robuste, umblă legănat și sunt mândre ca florile din grădină.

În comună sunt 3 preoți, 2 gr. or., 1 gr. cat. și un capelan, cari toți la oaltă trăesc în armonie frățească. Sunt 2 învățători și 2 școli, și deși comuna numără, abia 1600 suflete, totuși e comună de sine stătătoare, are notar propriu.

Locuitorii sunt români economi, se ocupă cu economia pământului și creșterea vitelor, dar mai ales verzele greovicenilor sunt renumite, căutate până în ținuturile cele mai îndepărtate. În timpul din urmă un avânt puternic a luat și grădinaritul. Ei cultivă tot soiul de zarzavaturi și verdețuri și mai ales piparica, cu care deja au alungat toți țărvenii (bulgarii) grădinarii din ținutul acesta. Au și vii, mai frumoase decât nemții din prejur, sunt în stare bună, căci sunt foarte sârguincioși.

Greovicenii cară bucate, zarzavaturi cu carul în toate părțile, în depărtări mari. De văd ceva bun în calea lor, și-l însușesc și îndată îl pun la ei acasă în praxă; de aud ceva de folos remarcabil, și-l înseamnă bine în memorie și la ocaziune binevenită se folosesc de el.

Așa s'a întâmplat și acum. Poporul din Greovați a dat dovada cea mai eclatantă despre inteligența și matura sa apreciere, când în contra tuturor uneltirilor, în contra tuturor ațățărilor și palavrelor uricioase a foilor românești, totuși a știut să desfacă binele și frumosul, interesul nobil și dragostea de neam, și și-a ținut de o sfântă datorință a-și arăta iubirea, încrederea și recunoștința față de acel bărbat binemeritat al neamului, care nu cu vorbe binesunătoare, dar goale, ci cu fapte mărețe și neperitoare a arătat și dovedit dragostea și interesul ce-l are față de poporul, care i-s'a încredințat lui, ba față de tot poporul românesc, din care s'a zămislit și la care cu toate puterile inimei sale nobile ține.

Și anume, s'a întâmplat, că Ilustritatea Sa domnul consilier aulic regesc, deputat dietal și președinte al comunității de avere, Constantin *Burdia*, venind din Bozovici spre a reîntoarce vizita dlui profesor și comisar ministerial dr. Iosif Siegescu, s'a oprit în comuna Greovați la casa ospitală a notarului Ioan Epure, unde din întâmplare petrecea și numitul domn comisar ministerial cu familia sa.

Ilustritatea Sa a sosit seara în comună, iar în dimineața zilei următoare însoțit de dl

Siegescu și Epure a făcut o preumblare cu trăsura prin comunele vecine, undela Ticvaniul-mic, Jiticu, Ciudanovița și Ticvaniul-mare a admirat frumuseța prunilor, cari în caz de rod, cum e și anul acesta, scot pe proprietari din sărăcie, și pe cari, numai prin întrevinerea lui energică la ministru și în cameră, i-a scos dela pierire, iar poporului român i-a asigurat acest izvor însemnat de venit pe câteva decenii.

În comuna Ciudanovița au fost găzduiți din partea notarului Ioan Petruț, iar după masă Ilustritatea Sa a vizitat pe preoteasa văduvă a fostului său conșcolar Toader, iar cu dl Siegescu a vizitat pe conșcolarul acestuia, pe comerciantul și fruntașul Ianăș Buia.

Dela Ciudanovița au plecat la Cacova, unde s'au dus la doamna Stanca, văduva valorosului naționalist Toma Stanca și moșul Botoș, tatăl doamnei.

Notarul Lipovan auzind de prezența Ilustrității Sale în comuna Cacova, în fruntea antistei comunale s'a prezentat și l'a întimpinat, iar Ilustritatea Sa s'a întreținut cu dânsii câteva momente.

Tot în comuna Cacova la rugarea directorului executiv Ioan Epure, Ilustritatea Sa a cercetat agendele institutului „Plugarul“ ș. p. a., și s'a convins despre corectitatea contabilității și despre soliditatea afacerilor institutului, gratulând pentru aceea directorului și întreg personalului prezent, și ca dovada cea mai mare despre îndestulirea sa, a scris 100 acții din emisiunea nouă a acestui institut.

La orele 6 d. a. a plecat îndărăt spre Greovați. Greovicenii neștiind timpul, când se reîntoarce Ilustritatea Sa, toată ziua în masse compacte l'au așteptat pe stradă, dorind a-l vedea și cunoaște; iar la sosire l'au întimpinat cu urale nesfârșite de „Să trăiască“ și pocnituri puternice de treascări.

Plăcut surprins și emoționat, Ilustritatea Sa adresează mulțimei câteva cuvinte de mulțumită pentru ovațiunea neașteptată, la ce izbucnesc din nou aclamări de „Să trăiască“ din partea poporului adunat.

Ilustritatea Sa s'a întreținut puțin cu cei din nemijlocita apropiere, apoi s'a retras. Dela aceștia a aflat, că ovațiunile i-se fac pentru că greovicenii în călătoriile lor au aflat de binefacerile făcute almăjenilor, a aflat că acelora li-s'a dat cereale, li-s'a dat viță de viie, li-s'a dat vite cornute și pășune gratuit, și că tuturor românilor la întrevinerea valoroasă a Ilustrității Sale li-s'a făcut cea mai mare binefacere, lăsându-li-se căzanele și ușurându-li-se sarcinile împreunate cu acelea. Pe când deputații așa ziși naționaliști, fac numai gură fără nici o ispravă.

Și acum o surpriză nouă îl așteaptă pe Ilustritatea Sa: Corul tinerimei gr.-or., dimpreună cu orchestra tinerimei gr.-cat. din loc, dă serenadă cu lampioane sub fereastra refectorului.

Ilustritatea Sa, dimpreună cu ceilalți oaspeți prezenți, sunt ca electrizați de această nouă atențiune, se scoală și merge la fereastră. Din mulțime se desface atunci un tinăr voinic și cu voce puternică salută pe Ilustritatea Sa în numele tinerimei și a poporului din comună îi mulțumește pentru binefacerile făcute, îl roagă a nu ezită pe calea apucată, ci să meargă înainte tot așa

spre dragostea sa nețărmurită și care întotdeauna îi gata a-l urma.

Ilustritatea Sa e adânc impresionat și tot așa și ceilalți oaspeți.

Se naște o tăcere adâncă, apoi deodată cu vocea vibratoare de emoțiune, Ilustritatea Sa se adresează mulțimei.

Întâi încet, apoi tot mai tare, tot mai tare, dupăcum se zbuciumau sentimentele pline de emoțiune în Ilustritatea Sa cu însuflețitoare vervă oratorică mulțumește mulțimei pentru atențiunea și ovațiunile neașteptate, cu care este întimpinat.

Aceste ovațiuni le consideră ca cel mai prețios document, că poporul român, care-l cunoaște, este pe deplin îndestulit cu purtarea sa politică, care țânțește într'acolo, ca să facă tot posibilul pentru a aduce poporului fericirea provenită din bunăstarea și îndestulirea vieții. Dânsul nu e omul frazelor, nu cu vorbe goale, ci cu fapte voiește să-și câștige stima, iubirea și încrederea poporului român.

Ovațiunile acestea aduse lui sunt cea mai eclatantă dovadă, că deșteptul popor din Greovați l'a priceput, înțelege intențiunea sa, și până când poporul e cu el, până când e convins, că aceasta este cea mai bună și cea mai scurtă cale, care duce la limanul dorit; până atunci cu cel din urmă picur de sânge, cu cea din urmă răsufare va lucra pentru binele, înaintarea și bunăstarea poporului român!

Vorbirea aceasta a stârnit o însuflețire de nedescris, urale de „să trăiască“ nu se mai sfârșiau. Corul și orchestra intonă „la mulți ani“, iar poporul aclamă.

În fine, dupăce atât corul, cât și orchestra, a mai cântat încă câteva piese românești foarte bine, poporul la sunetul marșului executat de orchestră, încet s'a îndepărtat, lăsând pe cei dinlăuntru adânc impresionati.

Iată cum răsplătește poporul conștiu, o muncă curată, desinteresată și o politică bună și folositoare!

Unul din cei de față.

* * *

Onorată Redacțiune!

O eră nouă pare a se inactiva în părțile noastre. Poporul orbit de promisiuni goale, de făgădueli neimplinite, pare a se desmeteci, pare a-și da sama de împrejurări și pare a recunoaște pe adevărații săi apostoli și binefăcători.

Până acum poporul român îmbătat cu vorbe dulci stă neștiutor, răbdă, ca sub manta mincinoasă a naționalismului să-l despoaie toți aceia, cari se numeau pe sine în gura mare conducătorii poporului român.

Așa se vede însă, că poporul se deșteaptă, își dă samă de jocul frivol, ce conducătorii aceștia sbierători îl joacă cu el, și cu iubire și încredere tot mai mare se pleacă către acei bărbați, cari fără interes, numai din dragoste și alipire frățească îl mângăie, ajută și prijinesc pentru a putea învinge sarcina și greutățile vieții.

Un astfel de bărbat de toți stimat și iubit este domnul dr. Iosif Siegescu, profesor și comisar ministerial, locuitor în Budapesta, de prezinte în Chernecia.

Copil de dascăl a crescut și umblat printre noi, a învățat a cunoaște încă din

pruncie lipsele și năcazurile noastre, și așa din cea mai curată dragoste frățească, fără deosebire de neam și religione, caută a aplană greutățile și neajunsurile noastre, făcându-ne viața mai dulce și sarcinile mai suportabile, după puterile și cunoștințele sale cele mai bune, spre îndestularea tuturor.

Nu se poate scrie numele acelora, cari adresându-se către dânsul le-a făcut bine, fără a aștepta mulțămintă, cu atât mai puțin remunerațiune. Nici nu voesc a scoate această împrejurare la iveală, voesc numai să precizez împrejurarea, că deja și poporul a început a deveni atent la faptele acestui bărbat, a început a-l aprecia și admiră, ba ce e și mai mult a început a-l sărbători.

Anume s'a întâmplat, că în 16 l. c. dl. dr. Iosif Siegescu a venit în comuna Greovați cu familia, ca de-o parte să cerceteze pe amicul său *Ioan Epure*, notar com. acolo, iar de altă parte să servească la altarul divin, fiind invitat de preotul Pascu de acolo.

Abia a ajuns la marginea satului, când a și fost întâmpinat de orchestra tinerimei gr. cat. din loc și în sunetele armonioase ale marșului rom. a fost petrecut până la casa, unde a descălecat, iar la masă încă i-au cântat mai multe doine și hore românești.

E o împrejurare foarte neînsemnată aceasta, dar este un semn vădit, că poporul începe a recunoaște și aprecia pe aceia, cari cu neobosire și desinteresare lucră pentru binele și prosperarea lui.

Un martor ocular.

Nr. 2593—908.

Publicațiune.

Comunitatea de avere a fostului regiment confinar romano-banatic Nr. 13 din Caransebeș prin aceasta aduce la cunoștință, cumcă 185 bucăți de goruni cercăniți, cari se află în ținutul Omir, Belba și Badini, prețuiți la olaltă în 135 metri cubici, apoi 270 bucăți goruni rămași, cari se află în ținutul Binchineti, prețuiți în 79 metri cubici din hotarul comunei Mehadia la 8 Septembrie 1908 la 8 ore dimineața în fața locului se vor vinde pe calea licitațiunei publice sub următoarele condițiuni:

Cele 185 bucăți din Omir, Belba și Badini se vând în 3 grupe și anume:
grupa I. 60 buc. prețuiți în 28.8 m³ cl. I., 10.74 m³ cl. II., 1.89 m³ cl. III. cu prețul de exclamație **757 cor. vadiu 76 cor.**,

grupa II. 60 buc. prețuiți în 31.5 m³ cl. I., 14.28 m³ cl. II. cu prețul de exclamație **858 cor. vadiu 86 cor.**

grupa III. 65 buc. prețuiți în 33.26 m³ cl. I., 14.93 m³ cl. III. și 0.32 m³ cl. III. cu prețul de exclamație **905 cor. vadiu 91 cor.** în fine gorunii rămași în Binchinești 270 buc. prețuiți în 79.30 m³ cl. II., resturi 10 m³ și 40 cară de

lemn pentru foc cu prețul de exclamație **890 cor. și vadiu 89 cor.**

Licitația se va face cu grai viu. Oferte în scris sau telegrafice nu se pot lua în considerare.

Licitația se face pe fiecare grupă separat, vadiul susamintit înaintea licitației trebuie depus la mâna oficianțului, care va conduce licitația.

Cumpărătorul imediat are să depună prețul ca rezultat mai favorabil al licitațiunii, și rămâne în oblige până la aprobarea licitațiunii din partea comitetului com. de avere.

Afară de această sumă are să solvească cumpărătorul pe sama fondului de penziune a oficianților 1.0% procent din suma oferită, care trebuie depusă deodată cu prețul cumpărării.

Lemnele vindute se vor asigna respectivilor cumpărători numai după aprobarea licitațiunii din partea comitetului com. de avere, iar cumpărătorul este deobligat, să-și scoată productul cel mult până la 31 Decembre 1908 căci la din contră acela fără nici o desdaunare cade în favorul com. de avere.

Cumpărătorul garantează pentru orice pagubă făcută de dânsul sau de lucrătorii lui și pentru acoperirea de atari daune rămâne vadiul depus până după scoaterea productului tot din pădure, ca cautiune.

Această cautiune se va estrada numai atunci, dacă foresteria din Orșova raportează, că productul cumpărat este deja scos și cumpărătorul sau lucrătorii lui nu au făcut nici o pagubă.

Caransebeș, la 28 August 1908.

Comunitatea de avere
a fostului reg. conf. rom.-banatic Nr. 13.

1829—1908. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. járásbíró-ság 1907. évi 6447. p. számú végzése következtében dr. Ionescu Miklós karánsebesi ügyvéd által képviselt Sebesana takarékpénztár javára Stojákovics Gregor s t. karánsebesi lakosok ellen 100 kor. s jár. erejéig 1907. évi február hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 916 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: Stojákovics Gregor s nejénél butorok, zongora, Stoian Joannál butorok, amely ingók felperes egy más 150 kor. s. j. kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járásbíró-ság 1908. évi V. 2/5 számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi február hó 23-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódió és eddig összesen 42 kor. 72 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, adósok lakásán leendő megtartására **1908. évi szeptember hó 3-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1908. évi augusztus hó 10-ik napján.

Szentmiklósy András,
kir. jbir. végrehajtó.

Varnița dela Pecinișca

lângă Băile Erculane.

Stațiunea căilor ferate și posta: **HERKULESFÜRDŐ.**

Oferez on. public var alb fin de prima calitate și var de construcții franco la ori-și-care gară a c. f. cu cele mai ieftine prețuri. Calitatea este excelentă și foarte cu spor, căci nu conține amestecuri străine și e liberă de piatră.

Foarte potrivit la netezitul tencuielii (văcălit).

Comenzi de furnizare cu începere dela 1 August a. c. se primesc la: ARMIN NEUMANN în LUGOJ, ori direct la:

Varnița Pecinișca, lângă Băile Erculane

Armin Neuberger și Armin Neumann.

MOBILE de tot felul, mare asortiment cu prețuri moderate
se află la **George Frohnmeier,** mă sar

DEPOSIT:

Caransebes, Str. Principala
în Casa Diecezana

Deschidere de croitorie modernă.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public din Caransebeș, că terminând cursul de croi modern la Viena, sunt în plăcuta poziție a putea efectui toate lucrările, cari cad în specialitatea mea, de exemplu:

Haine de bărbați și haine de băieți, reverenți pentru preoți, uniforme etc.

după croiul cel mai modern și cu prețurile cele mai moderate.

Rog deci on. public și îndeosebi pe M. On. D. preoți să binevoiască a mă onora cu comanda lor.

Cu stimă

Dimitrie Sboroștean,
lângă biserica catedrală, Nr. 664.

Un motor cu benzină 4 PH.

întrebuințat, dar pentru aceea în stare bună, se află de vânzare la:

George Frohniaier,
măsar Caransebeș.

Ludovic Steiner
profesor de cant, clavier și acordator.

Locuiește : 3-6
Caransebeș, str. bisericii Nr. 344.

In comuna Buzeu

(ROMÂNIA)

se află spre vânzare 573□ metrii, loc din parcela la Nr. 5. Bulevardul Vii-
torului.

Informațiuni mai aproape de administ-
ția acestui ziar.

TIPOGRAFIA

LUI

Josif Jacobovits,

:: CARANSEBEȘ, edificiul LICHTNECKERT ::
aranjată după stilul cel mai nou, primește spre efectuare totfelul de
tipărituri bătătoare în arta tipografică precum:

Bilete de vizită, plicuri, anun-
țuri de fidațare și căsătorie
învitări pentru petreceri și
baluri, anunțuri funebrele,
Opuri și Broșuri, Reviste,
Registre, Tabele pentru ofi-
ciile notariale, comunale și
cercuale, tipărituri petru can-
celariile advocaționale, precum
și a tuturor institutelor de

credit și păstrare, Prețuri
curente, Cataloguri, Placate,
și foi volante. Tipărituri în
mai multe colori. Mare asor-
timent în hârtie pentru can-
celarii, cartoane pentru bilete
de vizită, fidațare și căsă-
torie, casete foarte elegante
cu hârtie de scris în dife-
:: :: :: rite colori. :: :: ::

Comandele se efectuează repede și cu acuratețe.
: Prețuri foarte efitine și moderate. :

R. GRAU, CARANSEBEȘ

Telefon 47.

păpucar.

Telefon 47.

Cel mai mare magazin de ghetete
pentru dame, domni și copii.

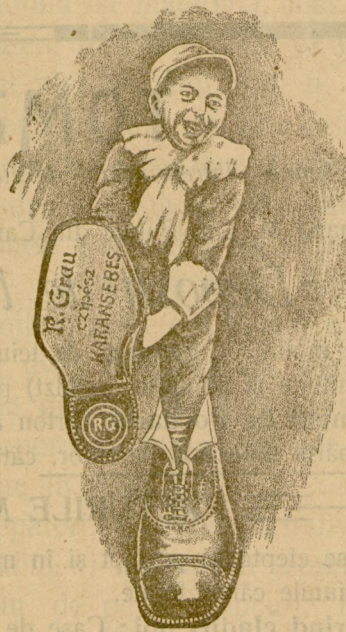
Singurul vânzător a renumitelor
fabricate:

Cobrak și Danubia

precum și a ghetelor curat americane.

Face ghetete fine și moderne după măsură.

≡ Reparează prompt și efitin. ≡

ILUMINAȚIE ELECTRICĂ CU STABILIMENT

pentru castele, edificii economice, fabrici, otele după propriul sistem.

Se poate combina cu apaduct și mașini agronomice.

Multe referințe de primul rang.

Indrumări și pro-
specte dă

SINGER F. și R.

antreprisă de inginerie
și electrotehnică

Budapest, V. Kálmán-utca 15.

TELEFON
63—01.

Mersul Trenurilor

Din Caransebeș la Lugoș pleacă:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
Duminică la 6 oare 2 min. p. m.

Trenul accelerat: la 5 oare 28 min. dim. și
11 oare 21 min. a. m.

Trenul personal: la 3 oare 55 m. dim., 9 oare 42
min. a. m. și 4 oare 59 m. p. m.

Din Lugoș la Caransebeș sosește:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat: la 4 oare 53 min. p. m.
și 10 oare 33 minute seara.

Trenul de persoane: la 8 oare 48 min. dim.
la 10 oare 42 m. a. m., la 5 oare
57 m. p. m. și la 9 oare 56 m.
seara.

Din Caransebeș la Orsova pleacă:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat: la 4 oare 53 m. p. m. și
la 10 oare 29 m. seara.

Trenul de persoane la 10 oare 42 m. a. m.
și 5 oare 57 m. p. m.

Din Orsova la Caransebeș sosește:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
Duminica la 6 oare 2 m. p. m.

Trenul accelerat: la 5 oare 28 m. dim. și
la 11 oare 21 m. a. m.

Trenul de persoane: la 9 oare 42 m. a. m.
și la 4 oare 59 m. p. m.

„MEHADIA“

Casă de păstrare pe acții în Mehădia.

Acoardă împrumuturi ipotecare replăti-
bile în 10, 15, 20 ani în rate semestrale;
împrumuturi cambiale cu acoperire hipote-
cară, escontează cambii cu 3, eventual cu
2 subscrieri, pe timp de 3 până la 6 luni,
acoardă împrumuturi (anticipatiuni) pe ama-
nete și pe efecte. Primește

depuneri spre fructificare

pentru cari solvește 6% interese. Interesele
neridicate se adaugă în 6 luni, anume la
1 Ianuarie și 1 Iulie a fie-cărui an la ca-
pital și se fructifică mai departe. Darea
pentru interesele de depuneri o solvește
institutul. Depuneri se pot face și prin poștă,
având a se indica adresa exactă a de-
ponentului. Rezolvarea urmează cu întoar-
cerea poștei. Abziceri și ridicări încă se pot
face prin poștă.

Direcțiunea.

**APĂ MINERALĂ PHOENIX
DIN BUZIÁS**

Succes extraordinar la
Suferințe de rărunchi și beșică
NATURAL, PLĂCUTĂ ACRICIUNE (LIPSITĂ DE FIER).
Apă de masă extraordinar de recreatoare.

Vindecă, recorește. Recomandată de medici.

Ca apă de cură are efect escelent la morhuri de rărunchi și beșică, catar cronic de ră-
runchi, formațiuni de piatră, precum și morhuri catarale de secrețiune.

Prospecte trimite la cerere administrația izvoarelor:

Direcțiunea băilor MUSCHONG în Buziásfördö.

BAZARUL „LA COROANA“

Kohn & Zweig
CARANSEBES

Recomandă prăvălia lor bine
asortată în mode, manufacturi
și mărfuri curente.

Noutăți de sezon se pot cumpăra totdeauna.

BAZARUL „LA COROANA“

Serviciu prompt și prețuri solide

TOMA FINZ

Măestru lemnar, întreprinzător de zidiri și negustor de lemne în Caransebeș.

Recomand M. On. Public din Caransebeș și jur bine asortatul meu

Deposit de lemne de clădit

de brad, de molin, de gorun și de teiu, de blane de latezi, de trepte, de scânduri
de molin ghiluite și ghinuite (gefalzt) pentru padimente, toate deplin uscate, mai
departe **Cement de Portland**, carton asfaltat pentru acoperiș, pături de izolare,
penru a depărta umezeala pereților, cătrană (boază) și carbolineu cu

PRETURILE MAI MODERATE

Comandele se efeptuesc prompt și în modul cel mai conștiințios și se espediează
în toate stațiunile căilor ferate.

Întreprind clădiri noi: Case de locuit, clădiri de școală, de biserici și de
poduri, fac padimente de terrase în biserici și primesc tot felul de renovări la
edificii vechi, fac acoperișuri de carton asfaltat în calitate excelentă și pe acope-
rișuri vechi de șindilă, acoperișuri bine probate.

ANUNCIURI se primesc în toate zilele cu prețurile cele mai
:: moderate la administrația foii noastre. ::